

[Christmas Møller.]

Hr. Hans Nielsen, at det mest vidunderlige alligevel kan ske, og Forholdet mellem det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen behøver jo ikke alle Dage at være lige hjerteligt. Jeg spørger videre Regeringen og Regeringspartierne, om de ikke tror, det er en farlig Vej at betrede, thi med lige saa stor Ret, som man ad Lovgivningsvejen kunde foretage denne Begrænsning, vil man ad Lovgivningsvejen kunne foretage lignende voldsomme Indgreb i modsat Retning i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og i den enkeltes erhvervsmæssige Forhold.

Med Hensyn til andre Spørgsmaal, som det er naturligt at fremdrage ved denne Lejlighed, skal jeg om de store almindelige Spørgsmaal sige, at det konservative Folkeparti naturligvis vil modarbejde Regeringsforslaget angaaende Afrustning, paa samme Maade som vi tidligere har gjort det, men Grund er der for mig til at stille det Spørgsmaal — navnlig naar man saa stærkt understreger Arbejdets Betydning —, om det ikke kunde være rimeligt for den nybagte Forsvarsminister at tage op til Sammenligning den Forsvarsordning, der er gennemført for Flaadens Vedkommende, og det, hans Forgænger har stillet Forslag om; den højtærede Forsvarsminister vil da se, at der mangler adskilligt i det, vi har nu, i Forhold til det, det ærede Medlem Hr. Lauritz Rasmussen som Forsvarsminister stillede Forslag om; og i en Tid, hvor Arbejde skal skabes, og hvor jeg ikke tror, det vil volde stor Vanskelighed at finde Tilslutning til paa den Maade at ændre og forbedre vort Forsvar, kunde Folketingets forhenværende højtærede Formand, den nuværende højtærede Forsvarsminister, som Minister gøre nogen Nytte, ellers har man jo mest Indtryk af, at det er det modsatte, der er den højtærede Ministers Program.

Med Hensyn til andre Spørgsmaal henviser jeg til den Stilling, vi har indtaget, saaledes med Hensyn til den sociale Lovgivning, hvor et vanskeligt Punkt er gennemført; vi afviser ikke at forhandle Spørgsmaalet, men vi tror i Sandhed ikke, at de nuværende Tider er inde til denne Sags Løsning.

Endelig vil jeg gerne gøre to Bemærkninger yderligere. Ogsaa vi har med Undren set, at Regeringen har givet Indrejsetilladelse til en tidligere Leder af Rusland. Vi har ment, at det var uforsvarligt af Regeringen og urimeligt af den at gøre det, naar Indrejsetilladelsen medførte saa voldsomme Foranstaltninger til Beskyttelse af vedkom-

mende, som den gjorde, og fuldkommen meningsløs er Tilladelsen set paa Baggrund af den Nægtelse af Indrejsetilladelse for en af de meget højtstaaende tyske Politikere, som den nuværende Regering for nylig iværksatte. Man maa nok have Lov at spørge Regeringen, hvad Aarsagen er til, at den handler saa vidt forskelligt. Indrejsetilladelse blev nægtet Goebbels, en Mand, om hvem man kunde vente, at han vilde komme til at indtage de højeste Stillinger indenfor det tyske Rige, og som i Dag indtager en af de højeste politisk-parlamentariske Stillinger, man overhovedet kan have, men man giver Tilladelsen til en Personlighed, hvis Ord højest har kunnet have historisk Interesse, og om hvilken man kunde vide, at meget, meget store Dele af den danske Befolkning mente, at det var urimeligt, at vi, selv om det kun var en kort Tid, overhovedet skulde huse ham.

Ogsaa jeg har lagt Mærke til, at den højtærede Statsminister ej heller i Aar i sin Aabningstale brugte Udtrykket, at vort Forhold til Udlandet var godt, og det er jo meget fornuftigt ikke at gøre dette, da det utvivlsomt er daarligt. Det er det jo i hvert Fald paa det handelspolitiske Omraade, kan man jo sige, i den Forstand, at man overalt i Verden er inde i et System, hvor man søger at lægge andre Lande flest mulige Hindringer i Vejen. Og med Hensyn til det udenrigspolitiske Spørgsmaal, som i ganske særlig Grad har været fremme det sidste Aar, vil det ogsaa være rigtigt herfra at sige, at er der maaske ikke saa forfærdelig mange Spørgsmaal, vi kan enes om, uden at der behøves lange Drøftelser derom, saa har Grønlandsspørgsmaalet dog i det store og hele været et af dem, om hvilke vi har kunnet enes. Ogsaa mit Parti har med Anerkendelse set paa det Arbejde, der under Udenrigsministerens og hans Embedsmænds Ledelse er blevet udført for paa bedst mulig Maade at fremlægge Danmarks Sag i Haag.

Jeg vil da for mit Vedkommende slutte med at sige til den højtærede Regering: Valgene den 6. September og den 16. November betød, at det danske Folk ønsker Samarbejde og Samvirke. Valget den 16. November i Forhold til Landstingsvalget den 6. September gav, saaledes ser jeg paa det; Regeringen utvivlsomt Mandat til at fortsætte Ledelsen, netop sigende, at Samarbejde og Samvirken mellem Partierne skal til. Jeg vil haabe, den højtærede Regering, som de første Par Maaneder af Rigsdagssamlingen 1932—33 ikke viste megen Forstaaelse heraf, i den kommende Tid vil vise, at ogsaa den har forstaaet Valgdagens Lære.